

ANTONU PETERNELJU - V SLOVO

*23.12.1946 + april 2026

V prvi polovici letošnjega septembra nas je presenetila vest, da je že v začetku letošnjega aprila, v 80. letu starosti umrl veteran osamosvojitvene vojne za Slovenijo ter dolgoletni član PVD Sever - Gorenjska (odbor Škofja Loka), Anton Peternej. Vsi njegovi so se od njega poslovili v torek, dne 7. 4. 2026, ob 16. uri na pokopališču v Gorenji vasi.

Antonovo otroštvo in mladost sta tekli v domačih Hotavljah, kjer je tudi zaključil osnovno šolanje. Po uspešno končani srednji šoli, kjer se je izučil za strugarja, se je najprej zaposlil v podjetju Loške tovarne hladilnikov (LTH) v Vincarjah v Škofji Loki. Po nekaj letih pa si je našel boljšo službo v podjetju ISKRA v Retečah, kjer je nato tudi spoznal svojo bodočo ženo Andrejo, s katero sta si v kasnejših letih, v njegovih domačih Hotavljah, ustvarila nov topel dom in družino. Rodila sta se jima hči Barbara in sin Toni, katera sta vzgojila v zavedna državljana.

Ker je v kasnejšem življenjskem obdobju želel posvetiti več časa družini, predvsem pa urejanju novega doma in obdelavi domačih travnikov in vrtov, se je zaposlil v podjetju Marmor Hotavlje, kateremu je ostal zvest vse do upokojitve. Anton je tako vedno med prvimi poskrbel za vrt in sadno drevje. Vedno je bil tudi zelo navdušen nad vožnjo s traktorjem. Zanj to ni bil le navaden stroj, ampak njegov drugi jaz in del njegovega življenja, saj ga je vedno vozil vesel in poln navdušenja. Nadvse pa je bil ponosen, ko je pred leti lahko prvič sedel na popolnoma nov traktor.

Večina članov našega društva je Antona poznala kot nekdanjega rezervnega miličnika Vojne enote milice (VEM) Postaje milice (PM) Škofja Loka – Oddelka milice (OM) Gorenja vas, ki se je v osamosvojitvenem letu 1991 brezkompromisno odzval klicu domovine ter družno skupaj z aktivnimi kolegi miličniki sodeloval v osamosvojitveni vojni, kjer se je nedvomno izkazal pri opravljanju tako rednih kot bojnih nalog milice. Za svoj prispevek v osamosvojitveni vojni je v letu 2001 tudi prejel priznanje Združenja policijskih veteranskih društev (ZPVD) Sever - »BRONASTI ZNAK OSAMOSVOJITVE«. Anton je dolga leta kot član PVD Sever – Gorenjska, po svojih močeh, sodeloval pri delovanju odbora Škofja Loka.

Po upokojitvi je poleg domačih opravil z veseljem prevzel, zanj še posebej pomembno nalogo, in sicer je skrbel za vsakodnevne prevoze petih vnukov v vrtec in šolo. Osebnostno mu je to namreč veliko pomenilo, saj je bila skrb za ohranjanje družinskih vrednot visoko na njegovem vrednostnem seznamu. V bivalnem okolju je bil znan tudi kot dolgoletni pobudnik in ohranjevalec etnološke tradicije postavljanja jaslic pri vaški »štarni« (vodnjak), kjer je sam tudi izdeloval figurice.

Med kratko in težko boleznijo so vsi njegovi domači z ljubeznijo, sočutjem, požrtvovalnostjo in spoštovanjem skrbeli zanj ter mu s tem izpolnili željo, da je vse do zadnjega slovesa lahko ostal doma.

V svojem bivalnem okolju in delovnih sredinah ter krogu prijateljev in znancev je bil znan predvsem po svoji delavnosti, preprostosti in mirnosti, spoštljivi naravi ter preudarnih besedah in dejanjih. Žal je Anton izgubil svojo zadnjo bitko s kruto boleznijo. Ta je bila močnejša od njegove jeklene volje, ki jo je vsakodnevno izkazoval tako v krogu svojih dragih kot tudi na drugih področjih njegovega bivanja. Še enkrat Anton, hvala ti za vse kar si storil dobrega, za vedno boš ostal v naših spominih.

Vsem njegovim domačim in sorodnikom ter vsem, ki so spoštovali njegovo požrtvovalnost, delavnost in domoljubje, cenili njegovo znanje, strokovnost in izkušnje, se veselili srečanja z njim ali pa so vas bogatile njegove preproste misli, naše iskreno in najgloblje sožalje.

Vir/avtor: Damjan Renko